

Ve své práci jsem se pokusila o zhodnocení transplantací z pohledu křesťanské reflexe. Práce je rozdělena na dvě části, na část odbornou - medicínskou, která pojednává o jednotlivých krocích předcházejících transplantaci a popisuje transplantace s jejími přínosy i omezeními. V první části je také pojednáno o právním zakotvení transplantací v našem zákonodárství, o problematice dárcovství orgánů, popřípadě možných dárců orgánů, a o stanovení kritérií smrti, lékařsky i eticky. V druhé části – teologické, jsem se zabývala zhodnocením problematiky transplantací z etické stránky z pohledu křesťanské reflexe tj. do jaké míry je stále člověk osobou, jejíž důstojnost je třeba respektovat a zda autonomie člověka je stále etickým heslem. Z křesťanského pohledu neexistuje zásadní námitka proti dobrovolnému dárcovství orgánů. Transplantace orgánů je morálně přijatelná se souhlasem dárce a bez nadměrných rizik pro něho. Pro ušlechtilý akt darování orgánů po smrti musí být náležitě zjištěna skutečná smrt dárce. Pochyby vyvolává jen možnost zneužití - např. obchod s orgány. Podle křesťanského porozumění je život a tím tělo darem stvořitele, jímž nemůže člověk disponovat, jak je libo, který ale může po pečlivém přezkoumání svědomí nabídnout z lásky k bližnímu. To nevylučuje odškodnění nákladů na darování tkáně či orgánu, ale zakazuje zisk, o který se tím usiluje. A protože nikdo nemá nárok na ničí orgány, je tedy dárcovství mravně vysokým aktem lidské solidarity.